

بیانیه مطبوعاتی

افغانها از حکومت شان میطلبند که یک راهکار را برای صلح و آشتی ملی انکشاف دهد

(کابل – افغانستان 4 دسامبر 2011/ 13 قوس 1390)

یک راپور جامع امروز تحت عنوان **گفتمان مردم افغانستان پیرامون صلح: گذاشتن تهدایی برای پروسه فراگیر صلح** به نشر رسید که خلاصه از یافته های یک ابتکار 14 نهاد افغانی است که توسط جامعه مدنی افغانستان به تحلیل گرفته شده است تا صدای مردان، زنان و جوانان افغان را در رابطه به مسایل کلیدی که حیات آنها را متاثر میسازد، همچون صلح، امنیت، و حکومت داری خوب، که باید حکومت یک راهکار را برای صلح به گونه ایکه همه افغانها در آن شامل باشند، انکشاف دهد.

با سهمگیری تمام جریانات فعال از سراسر افغانستان، 1500 تن افغان در گفتمان ایکه رو به وخامت گذاشتن وضع امنیتی، بیعدالتی، حاکمیت ضعیف نهاد های حاکمیت قانون، فساد گسترده، فقدان انکشاف اقتصادی و عدالت اجتماعی و حمایت اندک حقوق بشر بشمول حقوق زنان را به مثابه موانع عمده فرا راه صلح پایدار در افغانستان تشخیص نمودند، سهم گرفتند.

آقای نعیم نظری، رئیس شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر اظهار داشتند: "افغانها در سراسر کشور برای ما گفتند که حکومت نیاز دارد تا بر عوامل کلیدی که باعث تداوم جنگ شده اند تمرکز نماید اگر ما میخواهیم به صلح و ثبات پایدار نایل گردیم/ عنوان کردن این مشکلات میتواند پایه های اساسی صلح پایدار را بسازد."

افغانهاییکه در گفتمان شرکت داشتند بیان داشتند که حکومت افغانستان به حمایت مردم افغانستان به خاطر رسیدن به یک صلح پایدار و با محتوا ضرورت دارد. چنانچه یک متعلم در ولایت کندز گفت: "ما کسانی هستیم که آینده افغانستان را خواهیم ساخت" افغانها همچنان قویاً خاطر نشان ساختند که هر کوششیکه برای رسیدن به صلح صورت میگیرد باید حتماً فراگیر باشد، وحدت ملی را ترویج نموده و تحت رهبری افغانها باشد.

"یک استراتژی واحد برای افغانستان وجود ندارد: تنها کشور های مختلف، افکار گوناگون، برنامه های مختلف وجود دارد. ما به یک پلان و یک مجموعه ای از اهداف نیازمندیم" اینرا یک معلم از ولایت خوست ابراز نمود، چیزیکه توسط اکثر افغانها در زمینه یک راهکار واحد برای صلح دوامدار اظهار گردید.

گزارش بیان میکند که مخالفین مسلح نباید به مردم ملکی صدمه برسانند و باید قانون جنگ را رعایت نمایند. " ما از مخالفین مسلح توقع داریم تا اگر آنها واقعاً افغان هستند، اوامر را از نباید بیرون کشور تحویل بگیرند و باید به یک توافق با حکومت افغانستان در موضوع صلح برسند. آنها باید سلاح های خود را بزمین بگذارند و در پروسه باز

سازي کشور ويران شده شان سهيم گردند." اين موضوع در جريان گفتمان توسط مردان و زنان در ولايت بغلان ابراز گرديد.

تمام افغانهاييکه در گفتمان شرکت داشتند، ديدهگان شانرا نسبت به اينکه وضع امنيتي به تدريج در مملکت رو به وخامت نهاده است ابراز داشتند. گویا آنها در بين آشوبگران و افغانها و قوای بين المللي به دام افتيده اند. گزارش خاطر نشان ميسازد که مردم از قوای بين المللي ميطلبند که عمليات هاي شبانه و گرفتاريهاي دسته جمعي و توقيف هاي خود سرانه را که باعث گسترش اغتشاش ميگردد متوقف سازند.

افغانها همچنان متذکر شدند که مساعدت بين المللي ايکه در ظرف ده سال گذشته براي افغانستان فراهم گرديد تاثير لازم براي ارتقاي امنيت نداشته است. رفاه عامه و خدمت رساني اعم از کمک رساني متناسب بين المللي توسط دولتمردان مورد سوء استفاده قرار گرفته است. يك عضو شوراي محلي از ولايت کندز که فقدان حاکميت قانون را بمثابه " سرطان جامعه افغاني" شمرده است و فساد را در همه سطوح حکومت باعث فقر گرديده است خلاصه نموده است.

با بازتاب ديدهگان هايي که در سرتاسر مملکت انعکاس يافت، يکتن از باشندهگان در ولايت بادغيس گفت: " ما واقعا از شرايط اين کشور خسته شده ايم، هر کسي با فساد آلوده است، و عدالت براي مردم نيست. يك قاتل ممکن در بازار آزاد گشت و گذار نمايد و يك قرباني ممکن بي دادرس باقي بماند. ما هيچ چيزي کرده نميتوانيم. زنان به اساس فيصله محاکم مجتمعات محلي کشته ميشوند و توجهي از سوي حکومت بر همچو مسايل وجود ندارد.

گزارش همچنان فقدان انکشاف اقتصادي و عدالت اجتماعي را بمثابه عملي براي بي ثباتي دانسته و بيان ميدارد که فقر و انکشاف نا متعادل جغرافيايي، بيکاري گسترده، و عدم مساوات در تقسيم منابع مشکلاتي اند که حکومت که در ده سال گذشته در رسیده گی به آن به ناکامي مواجه شده است.

خانم سميرا حميدي، رئيس شبکه زنان افغانستان ميگويد: "مردم پيشرفتهايي را به شمول ايجاد مکاتب، سرکها و شفاخانه ها ياد آور شدند ولي اين دستاورد ها با مليارد ها دالري که به کشور وارد گرديده است همخواني ندارد. مردم همچنان به نا همگوني ميان انکشاف دهات و شهر اشاره کرده اند. در برخي مناطق مردم به مکاتب و نيز به شفاخانه دسترسي نداشتند، در واقعيت ضرورت به یک انکشاف متعادل وجود دارد.

گزارش همچنان بيان ميدارد که حمايت و ترويج حقوق بشر بشمول حقوق زنان يك موضوع عمده براي ايجاد صلح و يك افغانستان با ثبات ميباشد. يك خانم از ولايت بغلان گفت: " تمام اتباع افغانستان بشمول زنان بايد مساويانه تحت توجه دولت شان قرار داشته باشند و بايد آنها از حقوق شهروندي شان بطور انفرادي مستفيد گردند نه اينکه بر بنياد جنسيت، قوميت و يا وابستگي قومي شان. زنان نبايد به نظر شهروندان درجه دوم نگرسته شوند و تبارز آنان در امور سياسي و اجتماعي سمبوليك و يا بر بنياد جنسيت نباشد. آنها بايد در تمام امور زنده گي شان توانمند ساخته شده و موازين حقوق بشري بايد بخصوص توسط نهاد هاي تنفيذ قانون ما رعايت گردد."

گزارش همچنان تذکر ميدهد که يك اجماع عمومي اينست که بايد معافيت درخصوص کسانیکه حقوق بشر را در گذشته در افغانستان نقض کرده اند وجود نداشته باشد.

از طريق گزارش، هدف نهاد هاي جامعه مدني که گفتمان را براه انداختند اينست تا صدای مردم افغانستان را در کنفرانس بن که فردا دابر ميگردد، برسانند و اطمینان حاصل نمايند که ديدهگان هاي مردم افغانستان در تمام تلاش هايي که بخاطر رسيدن به صلح پايدار در افغانستان براه انداخته ميشود، منعکس گردد.

برای رسیدن به صلح و ثبات مردم افغانستان در گفت‌وگو سفارشات ذیل را پیشکش مینمایند:

به حکومت افغانستان:

- یک استراتژی کامل و راهبرد حفظ صلح در افغانستان را با تعریف مشخص از اهدافی که تعهدات تمام همکاران را دارا باشد، برنامه ریزی نماید که این استراتژی باید بالای امنیت، پیشرفت اقتصادی، حاکمیت قانون، عدالت و حقوق بشر به عنوان مولفه های مهم صلح پایدار تمرکز داشته باشد.
- ارزش های حقوق بشری را در همه تلاش ها برای مذاکراتی که به منظور مصالحه و ایجاد صلح پایدار صورت می گیرد حفظ نماید و مخصوصاً اطمینان حاصل نماید که دست آوردهای حقوق موجوده، و به ویژه حقوق زنان و دختران افغان، تضمین شده و قربانی هیچ تلاش صلح نشود.

به جامعه بین المللی:

- اطمینان حاصل کند که تمام کمک های دونهرا به دست استفاده کنندگان مورد نظر برسد؛ پروگرام هایی را که بالای دهات و قریه جات دور تمرکز دارد، تمویل کنند؛ اطمینان حاصل کند که کمک ها نتایج غیر مقصود، مانند تمویل منازعه و جدایی اقوام از یکدیگر را نداشته باشد؛ معیار کمک مفیدیت از لحاظ کیفیت باشد نه از لحاظ کمیت و تمرکز بر انکشاف بر اساس ضرورت های مردم باشد؛ از طریق میکانیزم مناسب اطمینان حاصل شود که سرمایه اهداء شده مورد سوء استفاده قرار نگیرد و کسانی که این وجوه را مورد سوء استفاده قرار دهند مجازات شده و از مناصب شان برکنار شوند.

به مخالفین مسلح:

- مردم ملکی را حفظ نموده به قوانین جنگ احترام بگذارند، هدف قرار دادن مردم ملکی، ساحات مسکونی، محلات دینی، شفاخانه ها و مکاتب را متوقف ساخته به عملیات های ترور خاتمه بدهند.
- با حکومت افغانستان بخاطر حصول یک صلح پایدار داخل گفتگو شوند.

به جامعه مدنی:

- صدای عامه مردم افغانستان را بلند نمایند؛ اطمینان حاصل شود که نظریات مردان، زنان و جوانان بطور دوامدار انتقال یافته و در برنامه ها و تشکلات بمنظور حصول نهائی صلح در افغانستان بشمول کنفرانس بن منعکس ساخته شود، گفتگوی وسیع به سطح کشور با مردم را، با تمرکز خاص بالای دهات و مردم محلات دور افتاده با مشارکت زنان و جوانان براه اندازد.

یادداشت برای ویراستاران:

1. گزارش مکمل فوق را به زبانهای دری، پشتو و انگلیسی از وبسایت های زیر داونلود گردیده میتواند:

www.sanayee.org.af

<http://www.cshrm.af>

<http://www.aihrc.org.af>

<http://www.acsf.af>

<http://www.afghanwomennetwork.af>

2.

3.

4. گفت‌وگو مردم افغانستان پیرامون صلح ابتکاری است که از طریق آن افغان ها عادی میشوند نظریات شان را در مباحثات فراگیر در رابطه با صلح، آشتی، امنیت، پیشرفت اقتصادی، حقوق بشر و حاکمیت قانون ارائه نمایند. هدف این گفت‌وگو مردم اینست که از طریق بلند بردن سطح آگاهی مردم افغانستان، آنها را در پروسه صلح و آشتی توانمند سازد، و اطمینانی سازد که خواسته های مشروع، نگرانی ها و آرزو های

- آنها شنیده شود، صدای شان بلند ساخته شده و و از طرف پالیسی سازان در تمام پروسه ها و پلان ها در نظر گرفته شده تا باشد که صلح دوامدار در افغانستان تأمین گردد.
5. یک کمیته گرداننده فعالیت گفتمان مردم را رهبری نموده اعضای آن عبارتند از: مجتمع جامعه مدنی افغانستان (ACSF)، شبکه حقوق بشر و جامعه مدنی افغانستان (ACSHRN)، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان (AIHRC)، اتحادیه ملی کارکنان افغانستان (AMCA)، سازمان حقوق بشر و محیط زیست افغانستان (AOHREP)، شبکه زنان افغانستان (AWN)، مرکز انکشاف مهارتهای زنان افغان (AWSDC)، سازمان اجتماعی، فرهنگی جوانان افغانستان (AYSCO)، مرکز توسعه جامعه مدنی (CSDC)، مرکز انکشاف و آگاهی مردم سنایی (SDO)، گروه هماهنگی عدالت انتقالی (TJCG)، بنیاد آرمان شهر و مشارکت سیاسی زنان/کمپاین 50% (WPPC). اعضای کمیته گرداننده دفاتر شانرا در زونها/ولایات و همچنان اعضای شبکه های شانرا در تسهیل نمودن مباحث گروهی بکار گرفتند. دفتر هیئت معاونت ملل متحد UNAMA با کمیته گرداننده در تسهیل این مباحث همکاری نمود.
6. گفتمان ها 78 مباحث گروهی را در ولایات: بامیان، بغلان، بدخشان، بادغیس، دایکندی، فاریاب، فراه، غزنی، غور، هرات، جوزجان، کابل، کاپیسا، کندز، کندهار، خوست، کنر، لغمان، لوگر، بلخ، ننگرهار، نیمروز، نورستان (شرکت کننده گان به شهر جلال آباد سفر نمودند)، پنجشیر، پکتیکا، پکتیا، سر پل، سمنگان، تخار، ارزگان، دایر نمود. بیشتر از 500 تن از زنان در گفتمان ها و مباحثات در سرتاسر کشور شرکت ورزیدند.